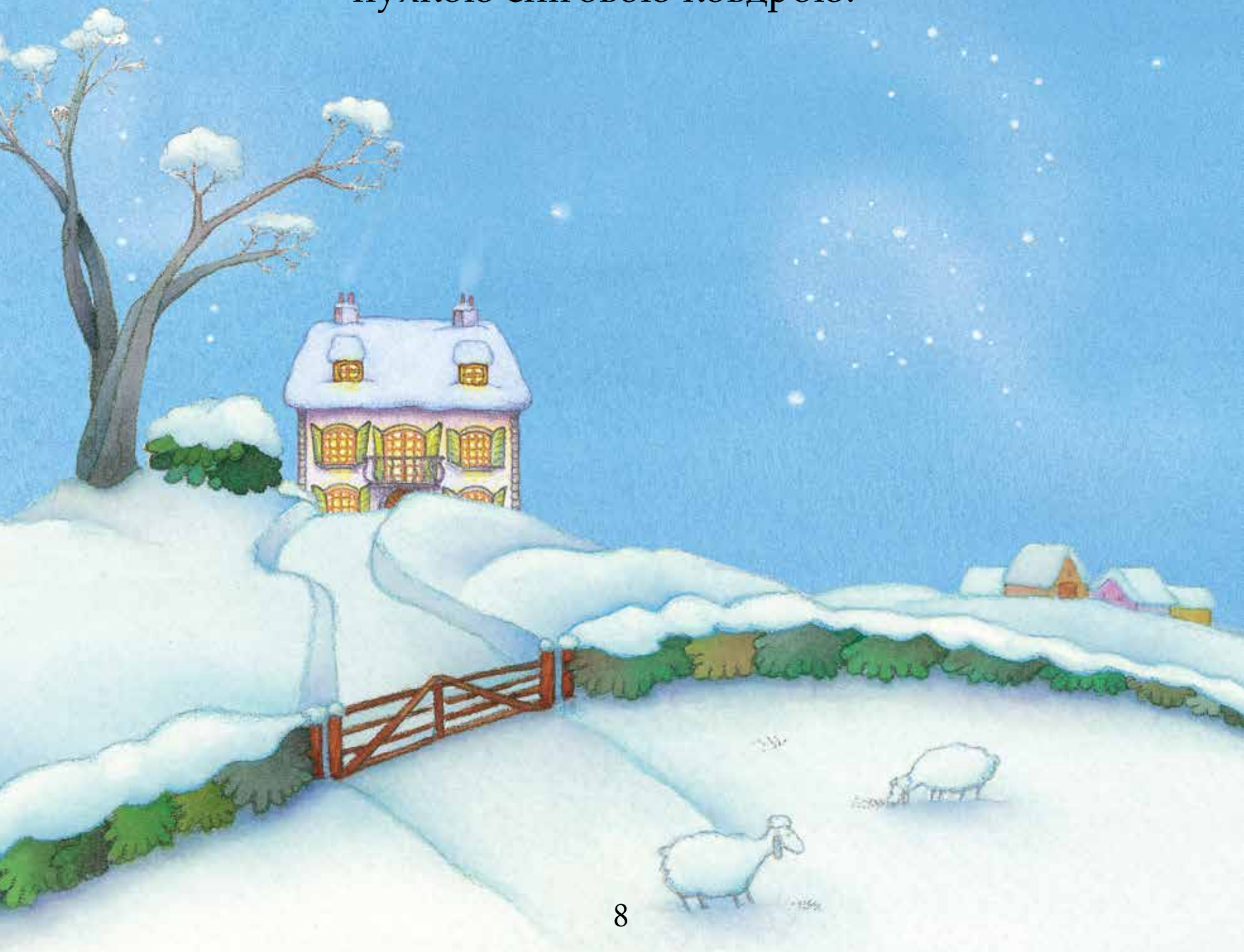


Лускунчик



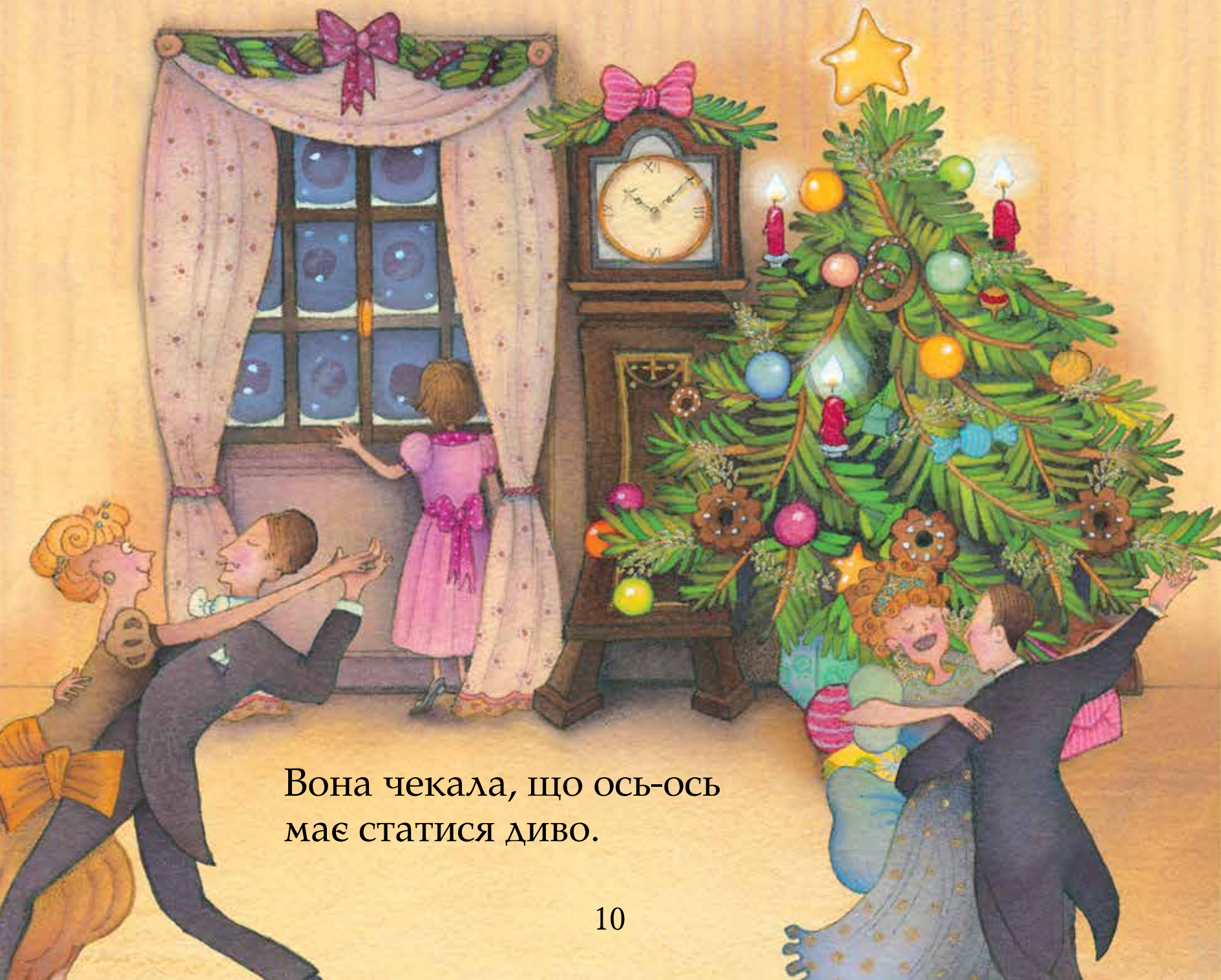
Був переддень Різдва.
Цілий світ накрило
пухкою сніговою ковдрою.



Усе довкола сповилося
в сліпучо-біле сяйво,
і тільки з вікон Клариного
будиночка струменіло
золотаве світло.



Усі в будиночку святкували Різдво.
А Клара стояла біля вікна й виглядала когось.



Вона чекала, що ось-ось
має статися диво.

Аж ось вхідні двері відчинилися.

— ВЕСЕЛОГО РІЗДВА, КЛАРО!

Це прийшов
Кларин хрещений.



— Я приніс тобі
подарунок, — сказав
він. — Поглянь-но!



— Що це може бути? —
розмірковувала дівчинка,
лежачи вночі у ліжечку.

Їй-бо так хотілось дізнатися,
що приніс хрещений.



Клара все-таки не стрималася.
Вона побігла до вітальні й
розгорнула подарунковий папір.

Виявилося, що всередині —
лялька-лускунчик
у солдатському мундирі.



Дівчинка міцно обняла
ляльку. Потім позіхнула
й скрутилася клубочком
під ялинкою. Незабаром
Клара вже міцно спала.





Бум!.. Бум!.. Годинник вибив
північ. А незабаром почувся
ДИВНИЙ шурхіт.

Клара рвучко прокинулася.

Здавалося, новорічна
ялинка почала рости.

— Що відбувається?



— Привіт, Кларо, —
прошепотів хтось
у дівчинки за спиною.

— Невже це мій подарунок?! —
скрикнула Клара.

Лялька вклонилася.

— Я — принц Лускунчик, —
привіталась іграшка.



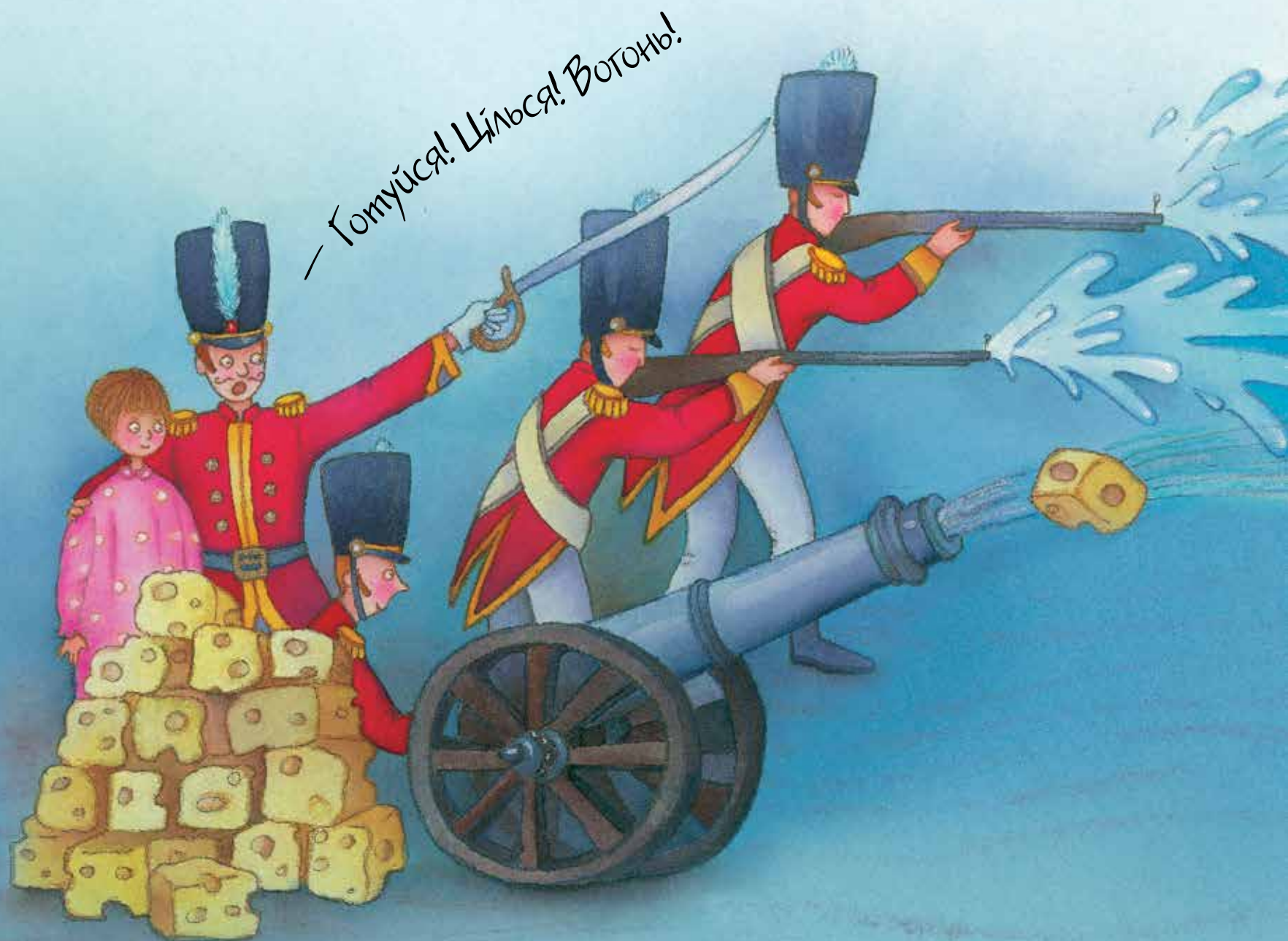
— Я прийшов захистити тебе.
Миші, що живуть на кухні,
хочуть тебе викрасти.



Принц щосили дмухнув у свисток —
і з іграшкової коробки вийшло
шестеро олов'яних солдатиків.



Вони якраз вчасно нагодилися, бо тієї ж миті
зі своєї схованки вигулькнули миші.



Солдати поливали супротивників водою
та збивали з ніг кавалками сиру.

